Ocena kału gołębi, jako wskaźnika zdrowia i kondycji gołębi.

Autor publikacji:,
Zbigniew Rzywucki firma R-Ceram.

www.doskonaleniegolebir-ceram
golebie@r-ceram.pl

Wprowadzenie do publikacji.

To nie jest przypadek, że w okresie lotów przestrzega się zasadę codziennego sprzątania gołębnika. Kolor i postać odchodów dla hodowcy potrafi być bardzo czytelnym wskaźnikiem oceny stanu zdrowia gołębi. W przeważającej ilości zgłaszanych przypadków wyniki mikroskopowe kału oraz inne badania potwierdzają przypuszczenia hodowcy, że u badanych gołębi wystąpił problem. W przypadku, kiedy odmienny niż normalnie kał utrzymuje się przez dłuższy okres czasu, kiedy stan ten rozszerza się na inne gołębie oraz w przypadkach, kiedy istnieje przypuszczenie wystąpienia niebezpiecznej choroby u gołębi, bezwzględnie powinno się podjąć działania eliminujące problem. Działania te powinny być prowadzone zgodnie ze wskazówkami lekarza weterynarii

Publikacje związane

- ✓ *Podstawy żywienia gołębi.*
- ✓ *Wodnisty kał, biegunka- zwiastun problemów w hodowli.*
- ✓ *Kokcydioza – pasożytnicza choroba jelit. Profilaktyka i leczenie choroby.*
- ✓ *Sprawność układu oddechowego oraz przegląd działań zwiększających wydolność lotową gołębi.*
- ✓ *Przegląd wskaźników kondycji i formy lotowej gołębi.*
- ✓ *Wpływ sprawności układu odporności organizmu na stan zdrowia i witalność gołębi.*
- ✓ *Wademekum produktów PANTEX HOLLAND.*

OCENA KAŁU GOŁĘBI.

To nie jest przypadek, że w okresie lotów przestrzega się zasadę codziennego sprzątania gołębnika. Zazwyczaj poprzez codzienną obserwację miejsc spoczynku gołębi hodowcy potrafią wstępnie ocenić aktualny poziom zdrowia swoich lotników oraz ich kondycję. Badania wykazują, że najwięcej przypadków zaburzenia stabilności zdrowotnej u gołębi występuje w sezonie lotowym. To w tym okresie różnego rodzaju infekcje chorobotwórcze, które pochodzą z kabiny lotowej, oddziaływanie nadmiernych stresów, nadmierne stany emocjonalne u gołębi oraz częste zmiany żywienia w znaczący sposób wpływają na postać wydalanego kału.

Inaczej jest w przypadku, kiedy jest już poza sezonem lotowym i gołębie nie mają tak bliskiego kontaktu z innymi gołębiami. Wówczas do źródeł, które znacząco wpływają na stabilność i postać wydalanego kału zalicza są zaburzenie trawienia i wchłaniania pokarmu, błędy żywieniowe, oraz zbyt duże ilości dodatków - suplementów stosowanych do karmy.

Codzienna obserwacja kału, to nie tylko rytuał związany z oceną ogólnego poziomu zdrowia gołębi i nie tylko dotyczy hodowli gołębi. Podobne podejście do obserwacji odchodów wykorzystywane jest powszechnie w hodowli wielkoprzemysłowej drobiu. Wysokie ryzyko inwazji groźnych chorób i związanie z tym straty ekonomiczne wymuszają, że w hodowlach przed wystąpieniem problemów, jako narzędzia wczesnego ostrzegania wykorzystywane są także praktyczne i proste w obserwacji metody oceny stanu odchodów. Postać wydalanego kału, jako odzwierciedlenie ogólnego poziomu zdrowia stada oceniane jest poprzez pryzmat efektu mokrej ściółki, jako wykładnika sprawności systemu pokarmowego przebywających tam ptaków. Przy analizie stanu odchodów głównie ma zastosowanie wskaźnik strawności pokarmu. Wskaźnik ten określa, w jakiej ilości w % zdrowy układ pokarmowy ptaków potrafi przekształcić pobrany pokarm w formę przyswajalną dla organizmu, jako źródło energii. Opisując prościej, w każdej karmie, każdy jej składnik ma określoną wartość strawności w %. Dla przykładu, ziarno pszenicy w normalnych warunkach będzie strawione na poziomie 82 %, ale w optymalnych warunkach trawienia przekształcenie jego do postaci pozwalającej na wchłanianie jej do organizmu może wynieść aż 94 %. Pozostała część ziarna, to znaczy od 6 % do 18 %, jako części niestrawione, w tym łuski będą wydalane na zewnątrz w postaci kału, odchodów. Udowodnione jest, że łuski ziaren, które wraz z ziarnami wprowadzane są do przewodu pokarmowego, to nie tylko zbędny balast, ale są to również substancje, które spełniają bardzo pożyteczną role w funkcjonowaniu przewodu pokarmowego. W jelitach wywołują one efekt robaczkowy, przez co wspomagają transport treści pokarmowej, oczyszczają błonę jelit ze złogów lub oczyszczają jelita z robaków czy patogenów chorób. Pośród hodowców po zakończeniu lotów lub po zimowaniu gołębi powszechnie stosowana jest zasada oczyszczania przewodu pokarmowego gołębi poprzez wykorzystanie właściwości ziarna niełuskanego. W tym celu w karmieniu gołębi stosuje się znaczne ilości niełuskanego ziarna owsa.

Przy projektowaniu cotygodniowego programu żywienia gołębi należy zawsze brać pod uwagę ostateczną zawartość składników odżywczych jak tłuszcze, węglowodany, cukry i białka, które będą wprowadzone do organizmu poprzez poszczególne ziarna. Także istotny jest udział w karmie aminokwasów. Przedawkowanie aminokwasów, zwiększenie ich poziomu w organizmie może wywołać zwiększenie ilości poziomu mocznika, a tym samym może wpłynąć na zwiększenie jego wydalenia w postaci wodnistego kału i biegunki. Stwierdzono, że zalegający mokry kał o dużej zawartości amoniaku zaburza pracę mózgu, podrażnia system oddychania, podrażnia spojówki oczu oraz powoduje zaburzenie orientacji powrotu gołębi do gołębnika.

Oprócz strawności składników karmy, innym czynnikiem, który w znaczący sposób wpływa na postać wydalanych odchodów jest woda. W przewodzie pokarmowym woda uczestniczy w zmiękczaniu pokarmu oraz stanowi główne medium soków trawiennych. Woda po zakończeniu wszystkich życiowych procesów nieustannie wydalana jest na zewnątrz organizmu. Gołębie poprzez system pokarmowy w postaci kało-moczu wydalają wodę od 8 do 12 razy na dobę. Także woda spełnia ważną funkcję w procesie wydalania z organizmu toksyn oraz nadmiaru nieakceptowanych przez organizm związków. Jednak woda nie tylko odgrywa pozytywną rolę w funkcjonowania organizmu, w niektórych przypadkach może stać się także nośnikiem zarazków chorób oraz niebezpiecznych toksyn. Ponadto zbyt duża ilość wody pobieranej przez gołębie może spowodować u nich wydalanie odchodów w wodnistej postaci. Efekt ten

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 1

często uwidacznia się o okresie karmienia młodych gołębi w gnieździe. Jednym z praktycznych rozwiązań, które znacznie osłabiają ten problem jest kontrolowane zmniejszenie ilości podawanej wody do picia oraz kontrolowanie częstotliwości jej podawania. U gołębi wszystkie procesy oraz narządy wewnętrze, które mają istotny wpływ na postać wydalanych odchodów można pogrupować na:

PROCESY ZWIĄZANE Z TRAWIENIEM i WCHŁANIANIANIEM POKARMU. Zalicza się do nich wszystkie procesy odpowiedzialne za przygotowanie materiału – paliwa potrzebnego dla sprawnego funkcjonowania organizmu. Procesy te głównie związane są z trawieniem pokarmu i przebiegają w następujących po sobie etapach jak język, wole, żołądek, jelito cienkie (dwunastnica, jelito czcze, jelito ślepe) oraz procesy odpowiedzialne za wchłanianie przetrawionego pokarmu do organizmu, które przebiegają w następujących po sobie procesach jak jelito cienkie (dwunastnica, jelito czcze, jelito kręte, jelito ślepe) oraz część jelita grubego.

PROCESY ZWIĄZANE Z WYDALANIEM KAŁU NA ZEWNĄTRZ ORGANIZMU. Wszystkie te procesy łączy wspólny cel, jakim jest usunięciem niestrawionego pokarmu i wszystkich innych substancji zbędnych z organizmu. Procesy te są wzajemnie powiązane i współzależne z układem pokarmowym. Do układu tego zalicza się wątrobę, nerki, moczowody, jelito grube i kloaka. Ptaki w porównaniu do ssaków nie posiadają pęcherza moczowego, nie mają zbiornika na mocz i muszą go wydalać dość często. Budowa ptaków w tym obszarze jest bardzo specyficzna i pozwala na wydalanie moczu i kału w czasie intensywnego ruchu, w czasie lotu. W moczu ptaków podobnie jak u gadów, znajduje się krystaliczny związek chemiczny o nazwie mocznik (kwas moczowy).

WĄTROBA, TRZUSTKA. Funkcjonowanie wątroby, trzustki oraz nerek wywiera znaczący wpływ na stan oraz wygląd wydalanego kału. Ponadto sprawność działania tych organów znacząco wpływa na funkcjonowanie systemu immunologicznego, w szczególności mocno uzależniona jest od sprawności działania bariery obronnej zawartej w przewodzie pokarmowym. Ponadto wątroba pełni funkcję" potężnej fabryki" produkującej ważnych dla życia substancji, spełnia rolę przetwórni i oczyszczalni organizmu. Stanowi główne centrum przemian materii dla węglowodanów, tłuszczów i białek pochodzących z karmy. W wątrobie zachodzi przemiana cholesterolu w kwasy żółciowe (żółć), które są niezbędne do trawienia tłuszczów.

NERKI oraz CYKL MOCZNIKOWY. U gołębi nerki połączone są z jelitem grubym za pomocą wewnętrznych kanałów, które w jelicie grubym usytuowane są na całej powierzchni jelita, aż do samej kloaki. Kanały te stanowią swoisty depozyt wydalanego moczu – uryny. Głównym zadaniem nerek jest utrzymanie stałości środowiska wewnętrznego organizmu poprzez wydalanie nadmiaru wody, soli mineralnych oraz innych zbędnych substancji lub substancji szkodliwych dla zdrowia. Ponadto nerki są odpowiedzialne za zachowanie stałej objętości wody w organizmie, ciśnienia osmotycznego oraz optymalnego składu elektrolitów i płynów ustrojowych. Powyższe funkcje nerek są możliwe dzięki procesowi filtracji oraz dzięki procesom wydzielania i wchłaniania zwrotnego. Procesy filtracji, które odbywają się nerkach umożliwiając powstawanie i wydalanie moczu. Gołębie w wyniku przemiany materii wydzielają dwa rodzaje moczu. W postaci stałej, jest to krystaliczna postać kwasu mocznikowego, która wizualnie przypomina białe ciasto, jak na obrazie 1 oraz w postaci ciekłej, urynę, która w swej postaci przypomina czystą wodę, jak na obrazie 2.

WYJAŚNIENIE POJĘCIA, CO TO JEST KAŁ oraz w jaki sposób KAŁ u GOŁĘBI POWSTAJE?

W zdrowym, normalnie funkcjonującym organizmie część płynu i niestrawionej treści jelitowej, które znajdują się w jelicie i kloace, poprzez porowate naczynia ścianek powtórnie wchłaniana jest do organizmu, a reszta niestrawionej przefiltrowanej substancji w postaci stałej, jako kał - odchody, przesuwana jest do jelita i wylotu kloaki. Ponadto w jelicie grubym gromadzona jest woda i niestrawione części pokarmu, które na ostatnim etapie trawienia zostały przetransportowane z jelit wraz z treścią jelit. Także do jelita grubego dostarczany jest zużyty śluz ze ścianek jelit, jako efekt naturalnego procesu oczyszczania jelit z bakterii i grzybów oraz ciekła i stała uryna. W jelicie grubym dodatkowo gromadzone są jeszcze inne zbędne dla organizmu substancje, które pochodzą z przemiany materii. Kiedy kloaka jest już zapełniona, następuje jej rozluźnienie i następuje wydalenie kału na zewnątrz. U gołębi efekt ten, jest bardzo widoczny, jako bardzo charakterystyczny rytuał i każdy z hodowców obserwujący zachowanie się gołębie potrafi uchwycić ten moment, to znaczy chwile przed opróżnieniem i po wydaleniu kału.

Widok wydalanego przez zdrowe gołębie kału obrazuje zdjęcie 1. Wielkość wydalanego kału, jego konsystencja przede wszystkim uzależniona jest od rodzaju karmy i jej strawności. Gołębie, które karmione są karmą z dużą ilością jęczmienia lub owsa wydalają kał w większej porcji i mniej zbity od kału gołębi, które karmione są karmą wysoce przyswajalną. Gołębie te wydalają kał mniejszy, bardziej zbity.

Obraz 1

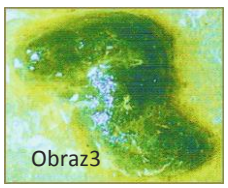

Obraz 2

U gołębi, u których nie funkcjonują prawidłowo nerki lub nie funkcjonuje prawidłowo proces wchłaniania pokarmu, wydalane odchody zawsze będą zawierać większą ilością ciekłej uryny, żółci oraz śluzu jelit. Zazwyczaj odchody takie wyglądają, jako klarowny ciekły pierścień z małym centralnie ułożonym śluzowatym „zielonym plackiem" i białą plamą stałej uryny, widok na obrazie 2.

Odchody w kolorze zielonym.

Kolor zielony jest najbardziej rozpowszechnionym kolorem, który charakteryzuje stan odchodów wydalanych przez zdrowe jak też gołębie z problemami zdrowotnymi.

Stwierdzone jest, że u gołębi zdrowych, głównie to rodzaj i skład karmy w znaczący sposób określa kolor wydalanego kału. Gołębie z natury bardzo słabo trawią pigmenty, które występują w składnikach karmy lub jako suplementy diety, które stosowane są w żywieniu. Dla przykładu, kał w kolorze brązowym wydalany jest po spożyciu przez gołębie dużej ilości grytu czerwonego (czerwony kamień). A u gołębi, które spożywają duże ilości zielonego grochu, warzyw lub które swobodnie pasą się na trawnikach można zauważyć, że codzienny ich kał jest w odcieniu zielonym. Innym przykładem zielonego koloru kału jest „ kał głodowy", który powstaje wskutek wygłodzenia gołębi i oczyszczania jelit, jest to kał zielony, ale już nie w takim odcieniu zieleni, jaki codziennie obserwujemy.

Obraz3

Obraz 4

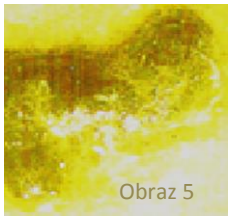
Znanych jest wiele oznak i zachowań gołębi, które mogą wskazywać na infekcję przewodu pokarmowego. Niektóre z symptomów chorób, które są uwidocznione w postaci wydalanego kału w kolorze zielonym są mniej lub bardziej charakterystyczne. Część z nich

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 2

jest także bardzo podobna do symptomów innych chorób gołębi, jak robaczyca, salmonelloza, ornitoza lub zatrucia toksynami. Z wiedzy weterynaryjnej wynika, że u gołębi w większości przypadków infekcje te występują, jako infekcja mieszana wielu chorób. U gołębi ostateczne stwierdzenie, co do rodzaju choroby lub problemu możliwe jest tylko poprzez posiew, badanie mikroskopowe kału pobranego od gołębi chorych, badanie próbki krwi lub obserwację jelit i wątroby podczas sekcji padłych gołębi. W przeważającej ilości takich przypadków wyniki badań weterynaryjnych potwierdzają trafną diagnozę hodowcy o wystąpieniu problemów ze zdrowiem u badanych gołębi. Stwierdzono także, że u gołębi w pierwszej fazie rozwoju choroby, wątroba potrafi jeszcze utrzymywać stabilny kał, który jest jeszcze zielony, jako efekt niestrawionego pigmentu. W przypadku, kiedy w zainfekowanym przewodzie pokarmowym występują już ostre i długotrwałe stany zapalne jelit to proces filtracji i oczyszczania żółci nie przebiega normalnie. Będące w stanie zapalnym jelito grube oraz kloaka są zaognione. W efekcie takiego stanu przeważająca część żółci zamiast ponownie powrócić do organizmu, przedostaje się do kloaki i wraz z kałem zostaje wydalana na zewnątrz. Wydalany kał jest wodnisty w kolorze zielonym, o różnych odcieniach zieleni. Należy zawsze pamiętać, że u zdrowych gołębi wydalana z organizmu żółć zawsze zabarwi odchody na kolor zielony.

Odchody w kolorze żółtym.

W przypadku, kiedy w dłuższym okresie czasu niektóre z gołębi wydalają wodnisty kał w kolorze żółtym (*jak na obrazie 5*), można sugerować, że mają one problemy z rzęsistkiem lub mogły u nich wystąpić problemy z wydolnością wątroby.

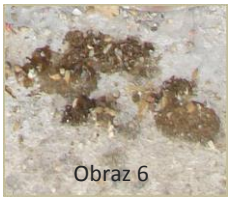

Obraz 5

Badania wykazują, że w przeważającej ilości przypadków u gołębi, które wydalały odchody w kolorze żółtym, źródłem problemu było zastosowanie przez hodowcę nieodpowiednich i w dużej dawce antybiotyków, lub był to skutek zatrucia organizmu toksynami.

Pośród hodowców panuje przekonanie, że niezmiernie niebezpieczne dla zdrowia i życia gołębi są przypadki, kiedy wydalany przez gołębie kał jest żółty i ma wodnistą konsystencję (jak na obrazie 5), oraz efekt ten ujawnia się przy jednoczesnym zwracaniu karmy. Wystąpienie takich symptomów może sugerować infekcję ADENO wirusa typ II lub ostrą infekcję E.Coli.

W takich przypadkach szybkość działania hodowcy, zawartość jego apteczki oraz reakcja lekarza weterynarii opiekującego się hodowlą jest decydująca i może uchronić stado przed katastrofalnymi skutkami epidemii Adeno lub Adeno coli.

Odchody wodniste w postaci biegunki.

Obraz 6

Dla hodowcy nie jest problemem sytuacja, kiedy powracający z lotu gołąb wydala wodnisty kał w postaci klasycznej biegunki, lub wydala kał w kolorze żółtym czy jaskrawo zielonym. W takim przypadku, kał gołębia zdrowego w ciągu doby powinien powrócić do postaci jak przed lotem. Hodowcę także nie powinna niepokoić sytuacja, kiedy w okresie intensywnego pierzenia gołębi zauważy oznaki wodnistego kału w gołębniku. W okresie tym rzadkie odchody są następstwem wzmożonej działalności hormonów. Ponadto luźny wodnisty kał, jako efekt wzmożonej działalności hormonów może pojawiać się w przypadku łączenia gołębi w pary hodowlane, także stan taki nie powinien budzić obaw hodowcy.

Niejednokrotnie w gołębniku można zauważyć luźny wodnisty kał po podaniu gołębiom czosnku, lub po podaniu gołębiom produktu przeciwko robakom, jest to oczekiwany i pozytywny efekt. Analizując zaistniałe przypadki, aby stwierdzić, czy postać kału jest już biegunką, zawsze należy pamiętać o podstawowej zasadzie, że różne stany chorobowe mogą uwidaczniać podobne charakterystyki odchodów, w tym kolor lub jego konsystencję. W całej tej analizie, ważna jest ogólna zasada, jeśli gołąb jest zdrowy i karmiony jest karmą o odpowiedniej jakości, to wydalany kał zawsze będzie zwarty i nie będzie miał przykrego zapachu. Kał nie może intensywnie pachnieć amoniakiem, lub innym drażniącym zapachem. Wszelkie odchyłki od ustalonego, akceptowanego stanu mogą zwiastować potencjalny problem. W praktyce weterynaryjnej wodnisty kał, jako biegunka przyjmuje się tylko w przypadku, kiedy stan ten utrzymuje się przez kilka kolejnych dni, oraz kiedy dotyczy większej ilości gołębi w stadzie. W razie problemu z oceną, co do jakości odchodów proponuję nawiązać kontakt z lekarzem weterynarii. Podczas leczenia biegunki nie zawsze należy stosować antybiotyki. Ważne jest, aby przed podjęciem decyzji o wyborze i podaniu gołębiom produktu leczniczego, najpierw zbadać kał.

Charakterystyczny wygląd kału w zależności od wystąpienia u gołębi typowych infekcji chorobotwórczych.

Praktycznie udowodnione jest, że u gołębi od jednego do trzech dni przed wystąpieniem objawów klinicznych choroby następuje wyraźna zmiana charakteru kału. To dlatego doświadczeni hodowcy interesują się kałem swoich lotników dopiero po drugim lub trzecim dniu od momentu zauważenia w kale wyraźnych zmian. W takich przypadkach trafna diagnoza i natychmiastowe działanie hodowcy potrafi zabezpieczyć gołębie przed nagłym spadkiem formy lotowej gołębi lub może ochronić hodowlę przed potencjalnymi skutkami wystąpienia choroby w gołębniku. Także stwierdzone jest, że wiele problemów z kondycją lub zdrowiem gołębi powiązanych jest z ukrytymi symptomami chorób lub z zaburzeniem procesu trawienia.

W przypadku kokcydiozy gołębi, kolor wydalanych odchodów jest zielono brązowy, wodnisty. Przy ostrych i przewlekłych stanach choroby, odchody niejednokrotnie zawierają krwistą śluzowatą wydzielinę, która pochodzi z uszkodzonych komórek jelit. Nierzadko odchody te są wodniste i spienione. Wydalane odchody są wyraziście śmierdzące, znacznie odróżniają się od zapachu odchodów gołębi zdrowych.

W przypadku ornitozy lub w przypadku infekcji dróg oddechowych u gołębi, wydalany kał jest o kleistej luźnej konsystencji lub wodnisty i jest w kolorze trawiasto zielonym. W niektórych przypadkach chore gołębie mają „wodowstręt", nie wykazują pragnienia, widać u nich symptomy odwodnienia. Odchody w formie biegunki są bardzo podobne do wystąpienia innych chorób gołębi jak salmonelloza, kokcydioza, robaczyca, adenowirus. Odróżnia je tylko barwa i konsystencja kału. Wydalany przez chore na ornitozę gołębie kał podobny jest także do odchodów gołębi jak przy zatruciu toksynami. Tylko szczegółowe badanie krwi oraz kału może wykluczyć poszczególne rodzaje tych chorób.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 3

Kilka praktycznych uwag dotyczących oceny postaci kału, jako wskaźnika zdrowia gołębi.

- U gołębi kał najlepiej oceniać w miejscach ich spoczynku, ich celach lub pod żerdziami. Taki sposób podejścia pozwala na określenie czy jest to problem gołębia, kilku gołębi czy dotyczy całego stada. Takie podejście pozwala także na wytypowanie i oddzielenie problematycznych gołębi do dalszej obserwacji.
- Kał powinno się oceniać po nocnym spoczynku gołębi, jeszcze przed karmieniem i piciem. Działanie takie ogranicza błędy wynikające z wpływu karmy lub wody do picia. Powszechnie znane jest, że gołębie chwilę po odejściu od karmika potrafią wydalić kał, który diametralnie może różnić się od normalności. I nie jest to problem ich zdrowia.
- Do oceny odchodów gołębi należy zawsze podchodzić z rozwagą. Szczególnie przy wystąpieniu wodnistej konsystencji kału. W wielu przypadkach taki stan może być powiązany z wcześniejszym podaniem czosnku lub zmianą karmy lub przedawkowaniem podawanych wcześniej preparatów. Zawsze w takich przypadkach nie należy się spieszyć z podjęciem działań.
- Wygląd odchodów jest tylko jednym z wielu wyznaczników stanu zdrowia gołębi. Przy ocenie potencjalnego problemu z kałem warto analizować także inne występujące w tym czasie wskaźniki, jak wygląd gołębi oraz ich zachowanie.
- W przypadku, kiedy odmienny niż normalnie kał utrzymuje się przez dłuższy okres czasu, kiedy stan ten rozszerza się na inne gołębie oraz w przypadkach, kiedy istnieje przypuszczenie wystąpienia niebezpiecznej choroby u gołębi, bezwzględnie powinno się podjąć działania eliminujące problem. Działania takie powinny być prowadzone zgodnie ze wskazówkami lekarza weterynarii.
- Przed podjęciem działań leczniczych zawsze należy wykonać badania kału lub przeprowadzić dodatkowe inne badania. Nie należy podawać gołębiom środków leczniczych bez określenia rodzaju choroby. Dla przykładu wodnista, czasami śluzowata postać kału w kolorze brunatno-zielonym lub zielonym może wskazywać na kokcydiozę. Jednak w takim przypadku przypuszczenia te należy potwierdzić badaniem kału. Zawsze w takich przypadkach należy mieć na uwadze, że śluzowaty, wodnisty kał w kolorze zielonym, zielonożółtym lub brunatno-zielonym może występować także przy innych chorobach jak robaczycy, kolibakteriozie, salmonellozie czy ornitozie i tylko dodatkowe badania mogą to wykluczyć.
- W przypadku, kiedy zaistnieje choćby minimalne przypuszczenie, że wyniki badania kału nie wykazują rzeczywistego stanu, to warto podjąć decyzję o ponownym badaniu kału, ale już w innym ośrodku badań. Podczas zlecania badania kału należy wstępnie uzgodnić procedurę pobierania próbek oraz jak ma wyglądać raport z badania.

Jednym z pozytywnych rozwiązań ostatnich lat w utrzymaniu optymalnego poziomu zdrowia gołębi, w szczególności w sezonie lotowym, jest zastosowanie w karmieniu gołębi naturalnych substancji. Generalnie są to substancje oparte na ekstraktach roślinnych, produktów na bazie czosnku oraz probiotyki i zakwaszacze.

PROFILAKTYKA NATURALNA, „ PURE LINE", JAKO ALTERNATYWA dla CHEMIOPROFILAKTYKI.

Metoda PURE LINE bazuje się na zastosowaniu w żywieniu gołębi naturalnych produktów pochodzących z ziół, warzyw, z krzewów, drzew (z korzeni, kory lub liści), które zawierają substancje ułatwiające trawienie oraz substancje kokcydiobójcze, bakterio i grzybobójczych. Ponadto niektóre z produktów PURE LINE posiadają właściwości wspomagające oczyszczanie, wymiatanie zalegających w przewodzie pokarmowym patogenów. Do ziół, które wykazują działania w/w działanie zalicza się oregano, czosnek, pokrzywa, piołun, jeżówka, tymianek, krwawnik rozmaryn i mięta. Ze względu na niewielką zawartość substancji czynnych w produktach podawanych w naturalnej postaci, produkty te powinny być stosowane w codziennym żywieniu, jako dodatek do karmy w postaci suszu lub jako dodatek do wody do picia. Aby zwiększyć moc działania substancji aktywnych stosuje się je w bardziej skoncentrowanej, przetworzonej formie, jako ich ekstrakty, wyciągi z naturalnych produktów. Inną grupę produktów naturalnych, które stosowane są w profilaktyce przeciwko patogenom przewodu pokarmowego stanowią Fitoncydy, są to produkty wspomagające działanie antybiotyków. Fitoncydy posiadają właściwości bakterio i pierwotniakobójcze, podobnie jak powszechnie stosowane antybiotyki. Dodatkowo poprzez swoje działanie pobudzają czynności procesu trawienia i wchłaniania, zwiększają strawność trawionego pokarmu. Korzystnie modyfikują skład ilościowy i jakościowy mikro, mikroflory układu pokarmowego oraz dzięki zawartości związków siarko organicznych zapobiegają rozwojowi patogennych bakterii i grzybów. Do roślin bogatych w fitoncydy należą: cebula, czosnek, liście czarnej porzeczki, jałowiec (owoce, liście, kora), brzoza (sok, liście i kora), bez czarny (kora, korzeń, kwiaty, liście, owoce), lebiodka (ziele), czarnuszka, kolendra (ziele, owoc), cząber szałwia (ziele), sosna (żywica, pyłek), anyż (ziele, owoc), kurkuma (kłącze), berberys (korzeń, owoce, liście), tymianek (ziele), macierzanka (ziele), grusza (liście, kora), paprocie (ziele, kłącza).

Produkty oparte o ekstrakty oraz fitoncydy, zaliczane są do nowej generacji wysokoefektywnych suplementów z rodziny PURE LINE. Ze względu na specyficzne wymagania dotyczące ich pozyskiwania i przetwarzania oraz jakość produktu finalnego nie wszystkie dostępne i oferowane na rynku produkty wykazują zakładaną przez producenta skuteczność. Warto, aby przed zakupem takich produktów zasięgnąć informację o firmie, która je wytwarza oraz uzyskać informacje od hodowców, którzy już stosowali je w hodowli gołębi.

PRZEGLĄD PRODUKTÓW firmy PANTEX HOLLAND, STOSOWANYCH W PROFILAKTYCE I W LECZENIU CHORÓB GOŁEBI.

Wszystkie szczegółowe informacje dotyczące produktów i leków weterynaryjnych z firmy PANTEX dostępne są na stronie internetowej www.pantex.net oraz www.doskonaleniegolebir-ceram.pl w bloku publikacji /Wademekum produktów PANTEX / karty katalogowe produktów/ oraz w bloku publikacji NOWE PRODUKTY.

Oferowana przez PANTEX HOLLAND nowa generację produktów, PURE LINE w pełni spełnia oczekiwania hodowców gołębi, w szczególności tych, którzy opierają hodowlę o produkty naturalne. Produkty z rodziny PURE LINE jak: DIGEST PURE, CLEAN ACID PURE, RECU PURE chronią układ pokarmowy oraz BRONCHI PURE, który chroni układ oddechowy gołębi przed infekcją pasożytów oraz innych chorobotwórczych patogenów. Działaniem swym, poprzez efektywne oczyszczanie przewodu pokarmowego z zalegających patogenów, blokują ich rozwój i kolonizację jelit. Wspomagają regenerację ochronnego śluzu i błon jelit oraz korzystnie modyfikują

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 4

skład ilościowy i jakościowy mikroflory przewodu pokarmowego. Wzmacniają system immunologiczny organizmu. Są to produkty bezpieczne dla zdrowia gołębi we wszystkich okresach ich życia.

Autor publikacji: *Zbigniew Rzywucki R-CERAM*

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 5